

ДИПЛОМАТИЯ: КОММУНИКАЦИЯ ЖӘНЕ ХАЛЫҚАРАЛЫҚ ТӘРТІП НЕГІЗДЕРІ

Дипломатияда күштердің теңдігі





Әрбір ғасырда, табиғаттың белгілі бір заңдылықтарына байланысты, халықаралық қатынастар жүйесін өзінің құндылықтарына сәйкес келтіру үшін қажетті күшке, ерік-жігер мен интеллектуалдық және моральдық ынталандыруға ие болатын мемлекет пайда болатын сияқты көрінеді. XVII ғасырда Франция кардиналы Ришелье басшылығы кезінде ұлтаралық қатынас қағидаттарына негізделген және ұлттық мүдделерді жариялаудың түпкі мақсаты ретінде халықаралық қатынастар мәселесіне жаңа көзқарасты ұсынды. Ал XVIII ғасырда Ұлыбритания Біріккен Корольдік энергетикалық теңгерім тұжырымдамасын әзірледі, ол еуропалық дипломатияда алдағы екі жүз жыл бойы басым болды. XIX ғасырда Австриядағы Меттернихт «еуропалық концерт» жүйесін қайта қалпына келтірді, ал Германиядағы Бисмарк еуропалық дипломатияны күштік саясатындағы ойынға айналдырды.

Күштердің тепе-теңдік жүйесі дағдарысты болдырмауды қалайды немесе тіпті соғысты көздемейді. Әдеттегідей жұмыс істеу арқылы, ол жоспарға сәйкес, қақтығыстар ауқымын және кейбір мемлекеттердің басқаларға үстемдік ету қабілетін шектеді. Оның мақсаты тұрақтылық пен сабырлық болды. Шындығында, билік теңгерімінің жүйесі халықаралық қоғамдастықтың әрбір мүшесін толығымен қанағаттандыра алмайды; ол қанағаттанбау деңгейін төмендетуге мүмкіндік беретін кезде, әсіресе ренжіген тарап халықаралық тәртіпті бұзуға ұмтылмаған кезде жақсы орындалады.

Ең ұзақ тарихи кезеңдерде адамзаттың басым көпшілігі үшін үкімет типтік нысаны империя болды. Империялар халықаралық жүйеде әрекет етуге мүдделі емес; олар халықаралық жүйе болуға ұмтылды. Империялар билік теңгерімін қажет етпейді. Осындай жолмен Америка Құрама Штаты бүкіл сыртқы саясатын Америка континентінде жүргізді, ал Қытай тарихи өмірінің көпшілігінде сыртқы саясатын Азияда жүргізді. Батыстағы билік балансының жұмыс істейтін үлгілері Ежелгі Грекияның мемлекет-полистері және Италиядағы Жаңғыру дәуіріндегі қалалық мемлекеттер, сондай-ақ 1648 жылы бейбіт Вестфалия келісімінен құрылған еуропалық мемлекеттердің жүйесі бола алады. Барлық осы жүйелерге тән ерекшелік – шамамен тең қуатты көптеген мемлекеттердің өмір сүру нақты фактісі әлем тәртібінің жетекші қағидасына айналуы.

Зияткерлік тұрғыдан алғанда, билік тепе-теңдігі тұжырымдамасы Ағартушылық кезеңнің барлық ірі саяси ойшылдарының сенімдерін бейнелейді. Олардың идеялары бойынша, әлем, саясат саласын қосқанда, бір-бірін теңдестіруге болатын ұтымды қағидаттар негізінде жұмыс істеді. Жоғарыда келтірілген теориялар мен гипотезаларға негізделген келесі қорытындылар алға тартылады: көбінесе мемлекеттер олардың мүдделеріне қауіп төндіретін мемлекеттерге қатысты жарыс саясат жүргізеді. Мұндай контексттерде қаралатын саясат өздеріне қолайлы жағдайларға қол жеткізу үшін барлық салаларда өз әлеуетін арттыруды қамтиды.

Мақсаттың қауіп-қатерді қабылдаудың нәтижесі – табанды мемлекеттер жеке ақпарат бермеген жағдайда қақтығыс туындауы. Бірқатар мүдделер үшін күресуге бел байлаған мемлекеттер, кейде батыл емес мемлекеттердің әрекеттерін қалыптастыруға ынталанады. Айтылғандарды анықтау үшін, осы тарауда ұсынылған модель ерекше дағдарысты қарастырады, кейбір мемлекеттік шешімдер салдары бізге динамиканы анықтауға көмектеседі. Модельдің басты аспектісі – қауіпті құру мемлекеттің тұрғысынан Мақсатты іс-қимыл жасауға мүмкіндік беретін нәтижелерге әкелу мүмкіндігінде. Нақты дағдарыстың үлгісінде бұл Мақсат соғысқа дайындықты таңдауға, сол арқылы жауды жеңуге немесе бейтараптандыруға байланысты. Алайда Мақсаттың кертартпалығы Сигнал берушінің мүмкіндігіне кері әсер тигізуі мүмкін, тіпті егер соғыс болмаса да немесе қарастырылмаса да. Егер Мақсат қаруды өндірсе немесе Альянс құрса, онда оның әлеуеті күштің балансын бұзуына және Сигнал берушінің келіссөздер нәтижесінің төмендеуіне әкелуі мүмкін. Сол сияқты, егер мақсат қауіп-қатерден Сигнал беруші мүдделерін Мақсаттың мүдделеріне қарама-қарсы негіздейтінін білсе, онда ол Сигнал берушіге қауіп төндіретін үшінші мемлекетпен одақ қалыптастыру шешімін қабылдай алады. Мұндай халықаралық контексттегі сигналдар динамикасы оқшауланған халықаралық дағдарыстың үлгісіндегі динамикаға ұқсас болуы мүмкін; шығынды дипломатиясының дәл сол маңызды логикасы қолданылады.

Белгілі бір жағдайларда сигналдың бұл түрі арқылы ақпарат берілуі мүмкін бе? Бұл на-нымдар мен стратегиялық нұсқаулар контекстіне байланысты. Мысалы, ең алдымен елеулі тәуекел болуы керек, сонымен бірге қарым-қатынастардың бұзылуының айқын дәлелі болуы



керек. Басқаша айтқанда, қатер төнген мемлекеттің осы мәселеден бас тартатын ғана емес, сонымен қатар қарым-қатынастардан да бас тартатын мүмкіндігі болу қажет. Бұзушылықтың ықтималдығы неғұрлым көп болса және Сигнал беруші үшін оның салдары неғұрлым ауыр болса, Сигнал берушінің ниеті туралы Мақсатты қабылдаудың өзгерісі соғұрлым көп. Алайда егер бұзу ықтималдығы тым көп немесе оның салдары тым ауыр болса, Сигнал беруші Мақсатты дайындалмаған күйінде ұстап алу үшін алдауы мүмкін. Бұл көзқарастар мемлекетаралық мәжбүрлеуді зерттеу үшін өте маңызды. Біріншіден, билікті нығайту қауіп-қатерге деген сенімді арттырмайды. Екіншіден, мемлекеттің беделіне негізделген қоғамдық сигналдың кейбір модельдеріндегідей, сендірулер интерсубъективті болып табылады.

Байланыстың динамикасы мемлекеттердің күресуге дайын екендігіне әсер ететін факторлар арасындағы қатынастарға әсер етеді. Төзімділік әсері соғыс ықтималдығын арттырады. Егер Мақсат күшті Сигнал берушіге күшейткен болса, онда кейде соғыс ықтималдығы артады. Бұл сигналдық әрекеттерге байланысты емес, мемлекеттердің қарым-қатынас жасау қабілетінен де болмайды. Кейде түбегейлі мемлекеттердің тез шешім қабылдау стимулы болады: бұл күтпеген шабуылдар мен соғыстарға, дегенмен егер мемлекеттер бір-біріне ахуалды сұрақтар бойынша түсіндермелерін негіздесе мұндай қауіптерден құтылуға болар еді.

1876–1961 жылдарғы дағдарыстар жеке дипломатияның мысалы болып табылады, кез келген жағдайда сол байланыс тетіктері мемлекеттік дипломатияда да іске асырылады. АҚШ президенті Джордж Буш Иран «зұлымдық өсінің» бір бөлігі болып табылады деп атап өткен кезде, бұл ел басшылығына қарсы шаралар қабылдауға жасырын қауіп болуы мүмкін еді. Иран Америка Құрама Штаттарының талаптарын орындауды қаламаған жағдайда, онда ол Американдық мақсатқа нұқсан келтіретін саясатты қабылдай алатын еді. Мұндай қатерге душар болуға дайын екендіктерін көрсете отырып, президенттің мәлімдемесі АҚШ-тың Иран саясатындағы өзгерістерді күшейтуге қатысты шешімі туралы ақпарат берді. АҚШ-тың қорғаныс министрлігінің хатшысы Роберт Гейтс Ресей Грузиядағы батыс талаптарына келіспесе, онда «АҚШ-Ресей қарым-қатынасына теріс әсер етуі мүмкін» деді. Егер Ресей батыс талаптарының осы түрін қабылдаса, АҚШ Ресей мүдделеріне қарсы болады. Мұндай мәлімдемелер мемлекеттер арасындағы кейінгі іс-қимылдарын қоса көптеген факторлар арасында талқылануы керек, кейінгі қорытындылардың қауіпін жоғарылата мұндай мәлімдемелер мақсатты айқындайды.

Күштердің жаһандық балансы тек қана ірі мемлекеттер – халықаралық аренадағы негізгі ойыншылармен белгіленуі мүмкін. Тепе-теңдікті қамтамасыз ету үшін, бір жағынан, өздерінің блоктары мен кәсіподақтарын (міндетті түрде ресімделмеген) ұйымдастыру керек, ал екінші жағынан – басқа, дұшпандық мемлекеттердің кәсіподақтарына теріс сыртқы әсер ету керек. Тұрақсыз халықаралық жүйенің айрықша құбылмалылығына байланысты сыртқы әсер ету бойынша күш-жігер үнемі кешіктіріліп отырады, тиісінше мұндай блоктар мен альянстар өмір сүру мүмкіндігіне ие – кем дегенде қысқа және орта мерзімді перспективада. Басқа мемлекеттермен бірге күресу бойынша міндеттемелер халықаралық тәртіптің ажырамас элементтері болып табылады. Көптеген мемлекеттердің пайда болуы осы міндеттемелерге байланысты. Бельгия, мысалы, Британияның қауіпсіздігі шабуылға қолайлы аумақты ұлы күштерден аулақ ұстауына байланысты болуынан пайда болды. Тайвань, Оңтүстік Корея және Еуропадағы көптеген басқа мемлекеттер АҚШ міндеттемелері бойынша қорғалады. Көптеген мемлекеттердің пайда болуы үшінші тараптардың кепілдіктеріне байланысты болады. Алайда осындай міндеттемелерге сеніммен қарау ерекше қиындықтарды тудырады. Үшінші мемлекетті қорғау үшін күресетініне қарағанда, мемлекет шабуылға ұшыраған жағдайда күресетінін екіншісіне сендіру оңайырақ. Мысалы, «қырғиқабақ соғыс» кезіндегі әскери шығындар соншалықты жоғары болған болса, неліктен Кеңес Одағы АҚШ-тың Батыс Еуропаны, Берлин оқшауланған форпосты қорғайды деген ойға келді? Қарсыластарды сендірудің қиындығы, мемлекеттердің әскери іс-қимылдарға байланысты, негізінен «ерлікпен өлуге және осылайша іс-әрекетті тоқтата алмайтындығына кепілдік беру» үшін шетелге әскерлер жіберуіне әкеліп соқты (Шеллинг, 1966). Осылайша, Америка Құрама Штаттары «қырғи-қабақ соғыс» кезінде Берлинде бірнеше армия орналастырды және бүгін Оңтүстік Кореяда 28 500 әскер ұстап тұр. Егер бұл әскерлер шабуылға ұшыраған болса, онда ішкі реакция ретінде, АҚШ әкімшілігін интервенцияға мәжбүр етер еді. Алайда басқа жағдайларда, елдер жеке дипломатиялық міндеттемелерге



сүйенеді. Германия Австрия-Венгрияны және Ресей Сербияны бірінші дүниежүзілік соғысқа дейін қорғауға міндеттеме алған кезде, дипломаттардың жабық есіктерден айтқан сөздерін достық пен дұшпандық үкіметтерде көңіл аударды.

Бүгінгі таңда АҚШ Тайваньды қорғауға қатысты аралықта ешқандай әскерлерді орналастырмаған ішінара міндеттеме сақтайды. Ондай уәделердің сенімділігі неге байланысты болады? Егер коалициядағы мемлекеттердің мүдделері бір-біріне ұқсас болса, оларды біртұтас актор ретінде қарастыруға болады. Дегенмен егер екі елден астам мемлекет қатысса, шығынсыз дипломатиялық сигнал беру мүмкіндіктері шынымен де арта түседі.

Бұл дәрісте көптеген халықаралық келіссөздердің маңызды ерекшелігі болып табылатын үш немесе одан да көп мемлекет арасындағы шығынсыз байланыстың механизмі талданады. Үшінші тарапқа «протеже» атынан жасалған мәлімдемелер тиесілі, өйткені бұл мәлімдемелер протеженің әрекеті салдарына әсері болуы мүмкін. Әдебиеттің орталық проблемасына сигнал механизмі және альянстардың міндеттемелері жатады, олар төменде талданады. Автормен бірге басқа ғалымдар да бұл мәселені зерттейді, слайдта осы авторлардың жұмыстарымен таныса аласыз.

Jervis, Robert.	Lebow, Richard	Stein, Arthur A.	Snyder, Glenn H.	Goldstein, Avery.	Zartman, William and Guy Faure.
1976. <i>Perception and Misperception in International Politics</i> . Princeton, NJ: Princeton	Ned. 2010. <i>Forbidden Fruit: Counterfactuals and International Relations</i> . Princeton	2000. <i>The Justifying State: Why Anarchy Doesn't Mean No Excuses</i> . In <i>Peace, Prosperity,</i>	1984. "The Security Dilemma in Alliance Politics." <i>World Politics</i> 36(04):461–495.	2000. <i>Deterrence and Security in the 21st Century: China, Britain, France,</i>	2005. <i>Escalation and Negotiation in International Conflicts</i> . New York,

University Press.	University Press.	<i>and Politics</i> , ed. John Mueller. Boulder, CO: Westview Press pp. 235–255		<i>and the Enduring Legacy of the Nuclear Revolution</i> . Stanford, CA: Stanford University Press	NY: Cambridge University Press.

Бұдан бөлек, үшінші тарап міндеттемелерді қабылдаған кезде, бұл міндеттемелер протежені шабыттандырады. Бұл жағдайда бір мемлекеттің басқа мемлекеттің қолдауымен көтермелене отырып, белсенді түрде әрекет ете алады. Нәтижесінде, әрине, үшінші тарап іс-әрекетке дайын болған жағдайда, протежеге қолдау көрсету үшін араласуға мәжбүр болады. Нәтижесінде, басқа мемлекеттердің атынан күрес әрекеті әлеуетті қарсыластарға, тіпті егер бұл міндеттемелерді



жабық есіктерде қабылдайтын болса да жіберуі мүмкін. Шын мәнінде, кейде мемлекеттер жаудың келіссөз жүргізу әрекеттерінің қолдауы бар-жоғын анықтай алады. Міндеттемелер – бұл үшінші тарап протезені қарсыласқа қарсы агрессиялық әрекеттерден сақтауды жөн көрген кезде ғана арандатушылық болып табылады, алайда көп жағдайда үшінші тарап бұл жағдайды қабылдамайды. Дегенмен егер үшінші тарап қақтығыстарды қолдау арқылы саналы түрде қабылдайтын болса, бұл халықаралық саясатта кең таралған дипломатиялық сигнал берудің бір түрі болып саналады. Мұндай түрдегі сигналдар қарсыластардың есептеулеріне әсер етеді, егер барлық тараптар протезенің қарсыласпен келіссөз процесінде екендігін түсінетін болса, онда кейіннен тағы екі шарт орындалады. Біріншіден, үшінші тараптың оның протезеге деген міндеттемесінің ынталандырушы ықпал ықтималдығын арттырады, ал қарсылас мемлекет алдындағы міндеттемені шектеу әсері қақтығыс ықтималдығын азайтады. Бұл дегеніміз, үшінші тарап жеткілікті күшті болуы керек. Үшінші тараптың күші арта келе, соғыстың ықтималдығы артады. Екіншіден, үшінші тараптың және протезенің мүдделері біріктіріледі. Мұндай динамиканың мысалы Қытай, Тайвань және АҚШ арасындағы үш жақты қарым-қатынасы болуы мүмкін. (О'Хэнлонның «Халықаралық қауіпсіздік» журналында жарияланған «Why China Cannot Conquer Taiwan?» деген мақаласынан біле аласыз). Мақаламен танысқан соң, сіз бұл мемлекеттердің сыртқы саяси аспектілерін дереу түсінесіз. Benson, Brett V. және Emerson M.S. Niou сияқты басқа авторлар «Public Opinion, Foreign Policy, and the Security Balance in the Taiwan Strait» мақаласында қауіпсіздік балансының анықтамасын көрсетеді.

Тайваньның Америка Құрама Штаттарына қатысты саясатына келетін болсақ, ол АҚШ міндеттемелері деңгейіне өте мұқият, ал АҚШ саясаткерлері Тайваньның қорғанысына қатысты кейбір міндеттемелерді растайды және сонымен бірге Қытай саясатына қолдау көрсетеді. Егер АҚШ Тайваньның толық тәуелсіздігін ашық қолдайтын болса, бұл Тайваньның осы бағытта нақты қадамдар жасауы ықтималдығын арттырады. Бұл қадамдар Қытай шегараларын сақтау үшін Қытайдың шабуыл ықтималдығын арттырады. Осылайша, тәуелсіздіктің күшті міндеттемесі нәтижесінде АҚШ Тайваньның жойылуы немесе Қытаймен әскери өзара әрекеттесу арасында таңдауға мәжбүр болады. Осы себепті, қытайлық шенеуніктер АҚШ-тың аралдың қорғалуына қатысты деңгейін қайтадан бағалайтын болса, дұрыс шешім қабылдайды. Осындай сәтті дипломатиядан тағы бір мысалы – АҚШ пен Израильдің Иранның ядролық қаруды дамытуға жол бермеу жөніндегі әрекеттері. Америка Құрама Штаттарынан қолдау Израильге ынталандыру әсерін тигізеді, бұл жақын арада қақтығыс ықтималдығын арттырады. Тайвань жағдайындағыдай, барлық тараптар қолдау көрсете отырып, Америка Құрама Штаттары өздерінің одақтастарымен күресуге мәжбүр болады деп түсінеді және бұл тәуекел толықтай АҚШ-тың мемлекеттік міндеттері туралы «қолдау шығындарынан» айырылады.

Көптеген мемлекеттер контекстінде туындайтын осындай қауіп-қатер, дипломатия, дипломатиялық сигнал беруді жүзеге асыратын жабық есіктерде өткізілген кезде бірдей туындайды.

Көп мемлекеттік контекстердегі дипломатиялық сигналды қарастырайық.

Көптеген ғылыми сигналдар анализі екіжақты контексттерді талдайды. Олардың біреуі: Кроуфорд Pivotal Deterrence: Third-Party Statecraft and the Pursuit of Peace – ол бір мемлекеттің басқа мемлекетке немесе мемлекеттердің коалициясына қауіп төндіретін жағдайларды сипаттайды. Фиронның анализін қолдану арқылы ол бірнеше мемлекеттер контекстінде сигналдарды талдай алды. Кейінірек «кеңейтілген тежеу» термині мемлекет өз аумақтарынан тыс жерлерді қорғауға міндетті деген мағынаны білдіреді.

Хут және Руссеттің зерттеулері көптеген факторлардың әсерін, соның ішінде әскери теңгерімнің табысқа жетуіне әсерін көрсетеді. Келесі авторлар мемлекеттердің сыртқы саясатының түрлі аспектілерін қарастырды, мысалы: Вернер – мәжбүрлі талаптардың дәрежесін, Данилович – өңірлердегі геосаяси мүддерерді және Руссет – осы факторлардың кейбірін басқалармен бірге қарастырады. Осылайша, біз осы тараудан қорғаныш нәтижесі бойынша кейбір факторларға әсер етудің альтернативті жолдарын үйренеміз. Ғалымдар Хут және Руссет (1984), сондай-ақ Данилович (2002) атап өткендей, «қорғаныш» протезені сақтап қалу мен насихаттауға үлкен қызығушылық тудырған кезде табандылық табысқа жетеді. Төменде келтірілген талдау ақпараттық сигнал беру үшін екі мемлекеттің мүдделерін елеулі теңестіру қажет деп есептейді. Бірақ, бұл Данилович айтқандай, дипломатиялық сигнализация



мүмкін емес дегенді білдірмейді. Керісінше, үшінші тараптың қақтығысқа қосылатыны туралы белгісіздік, көбінесе, мүдделер теңестірілсе де қалады (Gartner and Siverson, 1996, Смит 1996) және әсіресе осы белгісіздік қорғаушыда протезге жеткілікті қызығушылық болғанда қымбат дипломатиялық сигналдарды жоя алады.

Маоз, Хут, Руссет, Карштейн, Алэн, Лебов, Стейн, Фирон және Тарар секілді ғалымдардың талдауы әскери күштің сәтті мәжбүрлеудегі рөлі туралы пікірталасқа жаңа көзқарас береді. Прогрессіз сигналдың үлгісінде қуат міндетті мәжбүрлеу коэффициенті болып табылады, тым жоғары қуат деңгейі сигналды мүмкін етпейді және осылайша мәжбүрлі табысқа ықтималдығын азайтады. Осы әдебиеттегі ғалымдар кеңейтілген тозу екіжақты мәжбүрлеуден айтарлықтай айырмашылығы бар екенін мойындады (Морган 1983). Мәселен, тұтастай танылған отан қорғауға болатын қауіптерден гөрі қорғаныш қатерлеріне қауіп төндіру қиын екендігі жалпылай қабылданған (Шеллинг 1966, 2-тарау). Дегенмен зерттеушілер негізгі сигнал тетіктері екіжақты келіспеушіліктерді немесе басқа нұсқалардың бар-жоқтығына көз жеткізе алмады.

Үш акторді зерттейтін ғалым Quackenbush (2006) екі мемлекет одақта болғанда олардың әрқайсысы бірін қорғайтын болса немесе ондағы барлық әрекеттерді үйлестіретін болса, онда үшінші мемлекет шабуыл жасайтынын мәлімдейді. Бұл зерттеулер және тағы басқалары үш ойыншының динамикасын зерттейді, бірақ олар міндеттеме туралы салдарларды талдамайды. (Загар и Килгоур 2003, 2004 Вагнер, Юн 2009, Клык, Джонсон и Лидс 2012). З. Бенсон (2012) сияқты келесі авторлар протезге қолдау көрсету мүмкіндігі бар үш ойыншы бар модельді қарастырады, үшінші тараптың бірнеше міндеттемесі бар: мүмкін, шартты немесе қатты. Мүмкін, үш ойыншының баға жетпес сигнализациясының ең ұқсас моделі – Смит (1998) үлгісі. Бұл модель құны жоқ және сенімге ықпал етуі мүмкін сигналдарды қалай әсер ететінін көрсетеді және бірақ екі жақты сигналдық үлгілерге сәйкес бұл ішкі аудиториялардың өз міндеттемелері туралы жалпы мәлімдемелеріне талдау жасай алады.

Басқа мемлекеттердің ішкі істеріне араласу туралы әдебиеттер де үш субъект арасындағы динамиканы талқылайды, оның ішінде мемлекеттік сигналдар төмендегі талдаумен байланысты субстрат тобын көтермелей алады және шабыттандырады. Сетинян 2002, Куперман 2008, Григориян пікірінше, үш немесе одан да көп тақырып бойынша халықаралық саяси әдебиеттегі зерттеулердің ешқайсысы ішкі аудиториялардың қоғамдық іс-әрекеттерге реакциясына сенімді бағалайтын пайымдаудың әсерін зерттемейді.

Солтүстік Атлант Одағының міндеттемелеріне сену туралы әдебиет те осы жерде қаралып жатқан тақырыппен тығыз байланысты. Осы әдебиеттердің басым бөлігі одақтастармен күресуге ықпалын тигізетін факторларға бағытталған. Мұндай динамиканы (мысалы, Снайдер 1997, Бенсон 2011) зерттейді, ал Хут пен Руссет эмпирикалық түрде альянстардың қарсыластық есептеулерге ықпалы туралы талдау жасайды.

Альянстың міндеттемелері жаудың есептеулеріне әсер ететін тетікті тікелей зерттейтін зерттеулер альянсты қалыптастырудың қоғамдық аспектілеріне назар аудартады. (Лидс 1999, Марроу 2000) айтқандай; Солтүстік Атлант Одағының міндеттемелері ақпарат беруі үшін модельдендірілген, бұл бірінші кезекте мемлекеттің міндеттемелерінен ауытқуға алып келетін ішкі немесе халықаралық беделді шығындардың нәтижесі. (Марроу 1994, Смит 1998) ату шығындарының сигнал берушісі әскери жоспарлауды және режимнің әсерін үйлестіру арқылы көрінеді деп санайды. Осылайша, бұл зерттеулер екіжақты сигналдарға ұқсас бірнеше мемлекеттік контекстте сигнализацияны көрсетеді. Жалпы, осы дәрісте Альянстың міндеттемелері беделіне немесе шығындарына тәуелсіз бірнеше мемлекеттердің контекстінде ғана қолжетімді сигнализация механизмі қарастырылады.

Алдыңғы дәрісте айтылғандай, ақпарат сигналдар арқылы тепе-теңдікке беріледі. Осылайша, үлгі жеке дипломатиялық жиналыстар мен бейресми келісімдерден алынған қорытындыларды түсіндіруге көмектеседі (Trager 2013). Бұл модель әдебиетте сипатталған басқа екі ойыншы моделіне өте ұқсас. Бұл өзгертілген байланыс әсерлері ойынға екі жақ қатысқан кезде пайда болатын сигнал мүмкіндіктерінің нақты салдары болып табылатындығын көрсетеді. Талдау барысы ойыншылардың санының көбеюі қарым-қатынас жасау мүмкіндіктерін арттыра алатынын атап өтті. Бұл қосылыс жиі тепе-теңдік нәтижелерінің жиынтығын көбейтеді. Алайда, ойыншылардың саны аз болса, қарым-қатынас тепе-теңдік нәтижесін көптеген ойындар жиынтығында ғана арттырады. Бұл кітап дипломаттар мен басшылар қолданатын тетіктерді,



қарым-қатынастың ықтимал салдарын белгілейді. Бұл тарау халықаралық саясатта шешім қабылдайтын тұлғалардың көзқарасын қадағалайтын механизмді зерттейді және дамытады. Талдау, тіпті халықаралық дағдарыс бойынша келіссөздердің дұшпандық контекстінде қатысушылардың санын көбейту ақпарат беруге мүмкіндік беретіндігін көрсетеді.

Көп жақты келіссөздердің моделі

«Үшінші тарап» (D) $M \in M$ «протезеге» шығынсыз сигналды жібереді, оны (g) «мақсат» (t) деп белгілейміз сигнал жіберетін ойынды қарастырайық, мұндағы $0, 1 \in M$ және M – үлкен сан, бірақ соңғы болып табылады. Ойыншылар I жалпы элементі бар $I = (d, g, t)$ жиынтық болып табылады. Сигналдан кейін Пауэллдегі (1996а, б) ойынның өте жеңілдетілген нұсқасы ретінде қарастыруға болатын дағдарыс туралы келіссөздер жүреді. Кез келген m хабардан кейін, протезе $x \in \Phi [0, 1]$ талап етеді. Егер Мақсат қабылдаса, онда тәуекел – протезеге арналған бейтарап плей-офф сериясы және Мақсат үшін $1x$ тәуекел болып табылады. Мақсат ұсынысты қабылдамай тастаса, протезе күресетінін не күреспейтінін анықтайды. Егер протезе шайқасқа шықпаса, статус-кво сақталады, нәтижесінде пайда түсімдер мақсат пен протезе үшін $q - [0, 1]$ және $1-q$ ге тең болады. Егер протезе шайқасса, үшінші тарап қақтығысқа қосылуға немесе қалыс қалуға шешім қабылдайды. Шиеленісте, протезенің жеңіс ықтималдығы $p (0,1)$ -ге тең. Үшінші тарап қосылмаса және ықтималдығы $ra > p$ тең болса, оны үшінші тарап $ra < 1$ ге тең болады.

Дауды жеңіп алған тарап, X -тің ең қолайлы нәтижесін таңдайды: протезеге 1 және мақсатқа 0 . Үшінші тарап және протезе нәтижеге қарағанда бірдей артықшылыққа ие, бірақ жанжалдың әртүрлі шығындары болуы мүмкін. Нәтижесінде: егер үшінші тарап қақтығысқа түсуден бас тартса, протезе, мақсат және үшінші тарап үшін пайда $P-Cg, 1-p-ct, pa-cg, 1-pa-ct$ және $pa-cd$ -ға тең болады. Мысалы, протезе статус-квоны жалғыз күресуден артық көрсе және үшінші тараппен күресуді статус-кводан артық көреді делік. Ресми түрде бұл дегеніміз $p - cg < q < pa - cg$.

Үшінші тараптың шығындары мен соғыс мақсаттары ойыншының жеке ақпараты болып табылса және ол жоғары немесе төмен болуы мүмкін делік. Ресми түрде $i = d, t, ci = ci$ үшін hi және $ci = ci$ ықтималдығы бар $1-hi$, мұндағы $ci < ci$ және hd және ht тәуелсіз. Үшінші тарап протеземен күресуді жөн көреді, егер үшінші тарап қақтығыстарының төмен құны болса, онда $pa - cd < p < pa - cd$. Егер $mi (m)$ жаңартылған I 's ойыншысы болса, онда $cd = cd m$ хабарламасы болады.

Үш ойыншының контекстінде үшінші тараптың екі түрі әртүрлі хабарламалар жіберетін, ақпараттарды алған үшінші тараптың протезенің атынан күресуге дайындығын білетін ақпараттық баланс болады. Осындай тепе-теңдікте үшінші тараптың мәлімдемесі протезенің әрекеттерін өзгертеді және бұл протезенің әрекетіне әсер ету үшінші тараптың ынталандыруларын өзгертеді. Теориялық ойын ережелерінде тепе-теңдік бөлінеді: үшінші тарап протезені қолдауы туралы мәлімдемені, үшінші тарап протезенің жағында соғысуға дайын болғанында ғана жібереді.

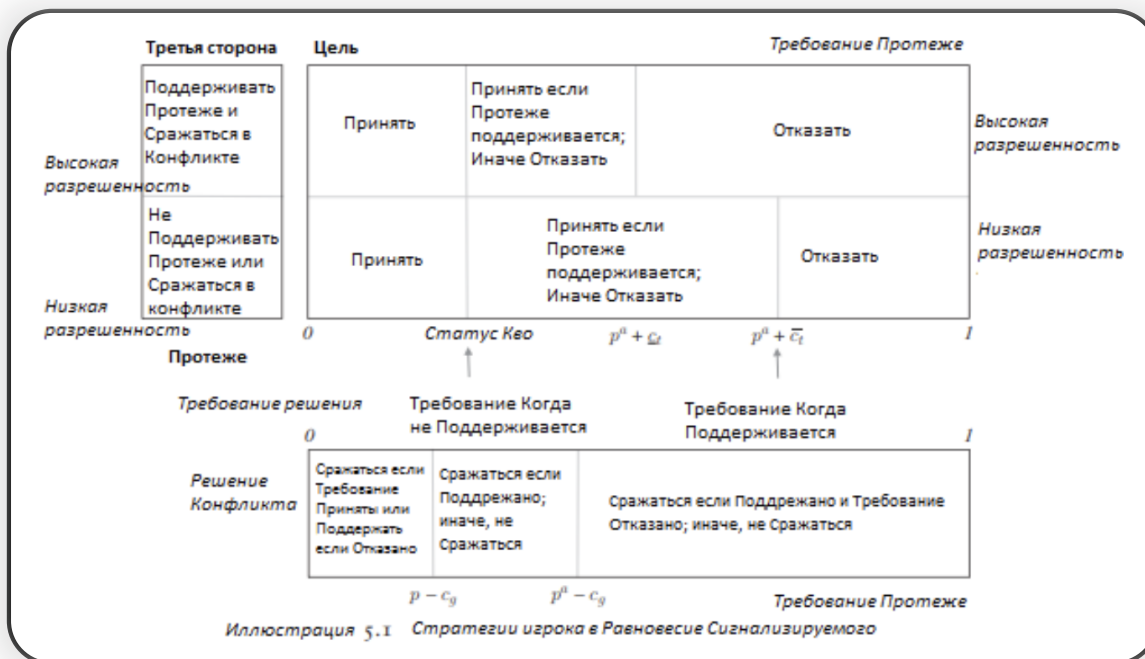
Осындай сигнал беру үшін, тұтастай алғанда, бірнеше ресми шарттарды сақтауға болады. Автор осы жағдайлардың әрқайсысын дамытуға тырысады. Біріншіден, сигнал теңгерімінде протезе мен мақсат келіссөз қатынастарында болуы керек екенін ескеріңіз, протезенің оңтайлы әрекеті үшінші тараптың дауда қолдау көрсететіне байланысты болуы керек және қолдауды күтетін протезенің оңтайлы әрекеті керек соғыс ықтималдығын білдіреді. Бұл дегеніміз, үшінші тараптың күшті болуы мүмкін емес дегенді білдіреді. Егер үшінші тарап соншалықты күшті болса, онда мақсат қою қиын мәселелерден толығымен шектеліп, үшінші тараптың қолдауын күтіп отырған кезде, қақтығыс ықтималдығы нөлге тең болар еді. Үшінші тараптан күтілетін қолдау одан да күшейе түскен қақтығыстарға жол бермеу үшін протезенің сұранысты қабылдамауы мүмкін екендігі туралы жеткілікті мөлшерде болуы керек.

Тепе-теңдікте, қолдау күтілгенде, $Protégé$ не жоғары сұранысты $(pa + ct)$ не төмен сұранысты $(pa + ct)$ жасауға тиіс. Егер протезе төмен сұраныс талап етсе, жанжалдың қаупі нөлге тең. Осылайша, сигнал тепе-теңдігі кезінде протезе жоғары сұраныс и жасауға дайын болуы керек.



Басқаша айтқанда, сигнал беруді жүзеге асыру үшін, мақсат жоғары дәлдіктің бір түрі екеніне сенімді бола алмайды, себебі егер ол сенімді болса, протезе жоғары талап етуге дайын болмайды және үшінші тараптың қолдауын күтуге рұқсат етіледі, протезе қақтығыстың өсу қаупіне ұшырамай, көбірек алады. Егер үшінші тарап протезені қолдағысы келмейтінін анықтаса, онда кво-статусын жақсартуды талап етпейді. Мақсатқа протезенің дау-жанжалдың мәртебесін жоғарылататынын білсе, қойылған талаптардан бас тартады, сол себепті кво-статусы ойынның нәтижесі болады.

Теңдеудің анализі (4) сигнализацияның пайда болуы үшін, ол $p < q$ болуы керектігін көрсетеді. Егер бұлай болмаса, үшінші жақтың көмегі болмаса, көмек көрсетуден бас тартуға болады. Шын мәнісінде, тіпті егер үшінші тарап қақтығысқа қатысқысы келмесе де, протезе мен мақсат мәртебені сақтау үшін соғысты жалғастырады. Соғыста протезенің болашағы өте қолайлы. Осылайша, сигнализация протезенің әлсіз күйін талап етеді. Теңдеу (4), сондай-ақ, мақсаттың шешілген үлгі екенін көрсетеді. Егер бұл ықтималдық жеткіліксіз болса, шешілмеген үшінші тараптар қайтадан тым күрделі болып, олардың протезені қолдауға дайын екенін бұрмалайтын болады. Үшінші тарап протезенің атынан күресуге дайындығын білдірсе, үшінші тарап үшін күтілетін пайда $ht (pa - cd) + (1 - ht) (pa + ct)$ болып табылады. Осылайша, үшінші тарап өзінің түрін ашуға дайын болса, онда формула келесідей болады: $ht \leq pa + ct - q ct + cd$. Суреттегі ақпарат, ht -ның диапазоны үшін үшінші тараптың сигналдары түрін көрсететін бөлгіш тепе-теңдікті алу үшін жеткілікті шарттарды береді.



Төмен cd соғыс қаупін тудыруға дайын үшінші тараптың протезе тарапынан қолдау көрсететінін білдіреді. Соғыс жағдайы – осы шығындардың протезесінің соғысқа қатер төндірмейтін әсер етуінің нәтижесі.

Суретте көрсетілгендей: p, cd, ct, cq жеткілікті төмен, $pa + ct < 1$ және ht орташа диапазонда, мұнда Bayesian тепе-теңдігі бар: $\mu_i(0) = 0$ және $\mu_i(1) = 1$

Суреттегі ұсыныс шарттар орындалса, мақсат жоғары дәрежеде шешіледі, тым үлкен емес және тым аз емес болады. Дегенмен бұл жерде үшінші тараптың протезені қолдауға байланысты дау қаупін алуға дайындық ықтималдығы бар. Акторлардың ынталандырулары осылайша тепе-тең болған кезде сигнал беру мүмкін болады.



Жоғары реттелген	протезені қолдап жанжалда күресу	қабылдау	Қабылдау егер, протезеге қолдау көрсетілсе, болмаса бас тарту	Бас тарту	Жоғарғы реттелген
Төмен реттелген	протезені қолдамай жанжалда күресу	қабылдау	Қабылдау егер, протезеге қолдау көрсетілсе, болмаса бас тарту	Бас тарту	Төмен реттелген
шешім қабылдау талаптары	қолдау көрсетілмеген кездегі талаптар	қолдау көрсетілмеген кездегі талаптар			
жанжалды шешу	Қабылдау немесе қолдау талаптарынан бас тартылса-күресу	егер қолдау көрсетілсе, жанжалға шығу, болмаса соғыспау	егер қолдау көрсетілсе, жанжалға шығу, егер талаптардан		

Қорытындылай келгенде, Protégé үшінші тараптан қолдау алған кезде ғана күшті талап етеді. Мақсат жоғары қолдауға жетпеген кезде протезенің жоғары сұранысын қанағаттандырады. Егер протезе төмен сұранысқа ие болса, онда бұл мақсат, сөзсіз келіседі. Егер мақсат протезенің талаптарын қабылдасамас және протезе үшінші тараптан қолдау тауып жатса, онда ол соғысқа барады. Осылайша, үшінші тарапты қолдау протезенің келіссөздер жағдайын жақсартады, сонымен бірге соғыс ықтималдығын арттырады. Дегенмен шешім қабылданған үшінші тараптар өздерінің протезенің ықтимал қақтығысқа айналдыруға дайын болғандықтан, үшінші тарап сигналы ақпарат береді. Егер мақсат үшінші тараптан нақты сигналды елеусіз қалдырса да, үшінші тараптың жеке сигналы протезеге үшінші тараптың түрі туралы қорытынды жасауға мүмкіндік беретін ұқсас тепе-теңдіктің бар екеніне қарамастан, бұл жағдайда протезенің әрекетін қадағалауға байланысты мақсат үшінші тарапты мәлімдейді.